

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးသိန်းစိုး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော
ဒေါက်တာတင်အောင်အေးနှင့် ဦးတင်အေးတို့၏ရွေ့တွင်

မောင်ဆန်ဒိတ်

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ပါ ၂ *

ဦးတိုက်လျှောက်ထားမှု- ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၁ အရ
လက်ခံပြီး စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်
တရားရုံးက သမ္မာန်မှုစစ်ဆေးနည်းဖြင့် စစ်ဆေးနေ
စဉ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၁ (၁) အရ
ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်တရားရုံးတွင် လျှောက်ထားစွဲဆို
ရန် ညွှန်ကြားသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်၍
တရားမျှတမှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ မောင်ဆန်ဒိတ် တိုင်တန်းချက်အပေါ် ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေအရ စစ်ဆေးဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး တရားခံအပေါ်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၁ အရ အရေးယူစစ်ဆေးခဲ့ရာ တရားခံ

* ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၂။
+ ၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၄၈ (ခ) တွင်
ချမှတ်သော ၁၀-၉-၂၀၀၇ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး
ရုံးထိုင်) ၏ အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

ပြသက်သေအဆင့်သို့ပင် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ စွဲဆိုသည့် အမှု
သည်လည်း သမ္မာန်မှုဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ
၂၀၁ (၁) အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသော တရားရုံးတွင် စွဲဆိုရန်
အတွက် မူလတရားရုံးက ညွှန်ကြားရန်မှာလည်း တရားစီရင်ရေး
လုပ်ငန်း အဆင့်များစွာ ကျော်လွန်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။

မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးက အမှုအားစစ်ဆေးရာတွင်
တရားမျှတမှု အမှန်တကယ်ကင်းမဲ့ကြောင်းလည်း ပေါ်ပေါက်ခြင်း
မရှိပေ။

ဤအခြေအနေတွင် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က တရားလို
မောင်ဆန်ဒိတ်စွဲဆိုသောအမှုအား စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော ပြင်ဦးလွင်
မြို့နယ်တရားရုံးတွင် စွဲဆိုစေရန် တရားလိုအားညွှန်ကြားရန် မူလ
မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးအား ညွှန်ကြားသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေ
နှင့်ညီညွတ်သည်၊ တရားမျှတမှုကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးကိုကိုလေး
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားခံ (၁) အတွက် - ဒေါ်သင်းသင်းမြ
ညွှန်ကြားရေးမှူး၊ ရှေ့နေချုပ်ရုံး
- အယူခံတရားခံ (၂) အတွက် - ဦးပို
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ

မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအမှုကြီးအမှတ်
၂၈၂၅/၂၀၀၆ တွင် တရားလို မောင်ဆန်ဒိတ်က ဦးမိုသီလား (လ်)

အပေါ် ဦးတိုက်လျှောက်ထား တရားစွဲဆိုရာ ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၁ အရ ဦးမိုသီလား (လ်) အပေါ် အရေးယူပြီး အမှုအားစစ်ဆေး နေစဉ် တရားခံ၏ရှေ့နေမှ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၇၇ အရ အမှုကိုစစ်ဆေးစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော တရားရုံးတွင် လျှောက်ထား စွဲဆိုရန်အတွက် ညွှန်ကြားပေးပါရန် လျှောက်ထားခဲ့ရာ ပလပ်ခြင်းခံ ရသည်။

ယင်းအမိန့်ကို တရားခံ ဦးမိုသီလား (လ်) က မြစ်ကြီးနားခရိုင် တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှု ၂/၂၀၀၇၊ ကချင်ပြည်နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၆/၂၀၀၇ တို့ဖြင့် ပြင်ဆင်မှုတင်သွင်း ခဲ့သော်လည်း ပလပ်ခြင်းခံရသဖြင့် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၄၄၈ (ခ)/၂၀၀၇ ဖြင့် ဆက်လက် လျှောက်ထားသည်။ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က တရားလို မောင်ဆန်ဒိတ် စွဲဆိုသောအမှုအား စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော ပြင်ဦးလွင် မြို့နယ်တရားရုံးတွင် စွဲဆိုရန်အတွက် တရားလိုအားညွှန်ကြားရန် မူလ မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးအား ညွှန်ကြားလိုက်သည်ဟု အမိန့်ချမှတ် ခဲ့သည်။

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏အမိန့်ကို မူလရုံးတရားလို မောင်ဆန်ဒိတ်က မကျေနပ်၍ အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ရရှိရန် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၂၀၃/၂၀၀၇ ကိုတင်သွင်းခဲ့ရာ အောက်ဖော်ပြပါပြဿနာအား အထူးအယူခံခွဲရုံး ဖြင့် ပြန်လည်စစ်ဆေးဆုံးဖြတ်ရန် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမှုကို စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိ ကြောင်း ချမှတ်ထားသည့် မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံး၊ မြစ်ကြီးနားခရိုင်တရားရုံးနှင့် ကချင်ပြည်နယ်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်များအား တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ပယ်ဖျက်

ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုတခြင်းရှိ မရှိ။”

မြစ်ကြီးနားမြို့၊ ရှမ်းစုတောင်ရပ်ကွက်၊ အမှတ် ၂၇ နေ
မောင်ဆန်ဒိတ်သည် ပြင်ဦးလွင်မြို့၊ ၄ ရပ်ကွက်၊ အမှတ် ၁၄ နေ
ဆန်ဂျနားကူမာရီနှင့် ၉-၅-၂၀၀၅ ရက်နေ့တွင် အိမ်ထောင်ပြုပြီး
မြစ်ကြီးနားရှိ မောင်ဆန်ဒိတ်၏နေအိမ်တွင် အကြင်လင်မယားအဖြစ်
နေထိုင်ပေါင်းသင်းခဲ့ရာ သားတစ်ဦးမွေးဖွားခဲ့သည်။ လင်မယားနှစ်ဦး
ကြား ပြဿနာတစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ နေထိုင်လျက်ရှိစဉ် ၁၄-၇-၂၀၀၆
နေ့တွင် ဆန်ဂျနားကူမာရီ၏ဖခင် ဦးမိုသီလား (လ်) မှ မြစ်ကြီးနားသို့
ရောက်ရှိလာပြီး ၁၇-၇-၂၀၀၆ နေ့တွင် မောင်ဆန်ဒိတ်မရှိခိုက်
၎င်းနေအိမ်မှ ဇနီးနှင့်ကလေးကို ပြင်ဦးလွင်မြို့သို့ ဦးမိုသီလား (လ်)
က ခေါ်ဆောင်သွားသည့်အပြင် ဇနီးနှင့်ကလေးအား တွေ့ဆုံနိုင်ရန်
အတွက် အဆက်အသွယ်အမျိုးမျိုးပြုလုပ်၍ ညှိနှိုင်းသော်လည်းမရ
သဖြင့် ပြင်ဦးလွင်သို့ကိုယ်တိုင်သွားရောက်ခေါ်ဆောင်ခဲ့ရာ ဇနီးဖြစ်သူ
ဆန်ဂျနားကူမာရီနှင့် သားတို့အား ပြန်လည်ပေးအပ်ခြင်းမရှိဘဲ
တားဆီး ပိတ်ပင်ထားသဖြင့် ဦးမိုသီလား (လ်) အား အရေးယူပေးရန်
မောင်ဆန်ဒိတ်က ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုသောအမှုဖြစ်သည်။ မူလ
ရုံးက ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ စစ်ဆေးချက်နှင့်
ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၂ အရ ရဲစခန်း၏ စုံစမ်းစစ်ဆေး
တင်ပြချက်များအရ ဦးမိုသီလား (လ်) အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ
၃၄၁ အရ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။

အယူခံတရားလို၏ရှေ့နေက မူလတရားရုံးသည် ဦးတိုက်
လျှောက်လွှာပါအချက်များအရ မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးတွင်
စစ်ဆေးရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ခြင်းသည် မှန်ကန်မှုရှိပြီး တရားရုံးချုပ်
(မန္တလေး) သည် ဦးတိုက်လျှောက်လွှာပါ အချက်အရမဟုတ်ဘဲ
သက်သေထွက်ဆိုချက်များအပေါ် အခြေပြု၍ မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်

၂၀၀၈
မောင်ဆန်ဒိတ်
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်
ပါ ၂

တရားရုံးတွင် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် လျော်ကန်သင့်မြတ်မှုမရှိကြောင်း၊ အကယ်၍ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိ သည့် တရားရုံးတွင်မဟုတ်ဘဲ မှားယွင်းစစ်ဆေးခဲ့လျှင် ထိုစစ်ဆေးခြင်း သည် တရားမျှတမှု အမှန်တကယ်ကင်းမဲ့ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ဘဲ တရားခံပြုသက်သေများ စစ်ဆေးရန်အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေသည့် ဤအမှုအား ပြင်ဦးလွင်တရားရုံးသို့ တရား စွဲဆိုရန်ညွှန်ကြားခြင်းသည် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၅၃၁ နှင့် ညီညွတ်မှုမရှိကြောင်း၊ သမ္မာန်မှုစစ်ဆေးနည်းအရ စစ်ဆေးနေသောအမှုအား ပိတ်သိမ်းခဲ့ရ သည့်အတွက် တရားခံအား အပြီးအပြတ်လွတ်ရာရောက် ရှိသွားကြောင်း၊ ဤအမှုအား ချေဖျက်ရန်မသင့်ကြောင်း တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) တစ်ပါးထိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) တစ်ပါးထိုင်ကပင် အမှုအား ချေဖျက်သည့်အမိန့် ထပ်မံချမှတ်ခြင်းသည် တရားစီရင်ရေးဥပဒေနှင့် ညီညွတ်ခြင်းမရှိကြောင်းနှင့် မြစ်ကြီးနား မြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမှုကိုစီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိကြောင်း ချမှတ်ထားသော တရားရုံးအဆင့်ဆင့် ၏အမိန့်အား တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုတခြင်းမရှိသောကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုအား လက်ခံပြီး တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ အမိန့်အား ပယ်ဖျက်ပေးပါရန် လျှောက်လဲသည်။

အယူခံတရားခံ၏ရှေ့နေက တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က သက်သေထွက်ချက်များအပေါ် အခြေပြု၍ မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရား ရုံးတွင် စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာမရှိကြောင်း ချမှတ်သောအမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုတကြောင်း၊ တရားရုံးချုပ်သည် မိမိထံ အပ်နှင်းထားသော ပြင်ဆင်မှုအာဏာကိုကျင့်သုံး၍ မူလရုံး၊ ခရိုင်တရားရုံးနှင့် ပြည်နယ်တရားရုံးတို့၏အမိန့်များကို ပယ်ဖျက်ခြင်း

သည် ဥပဒေအရမှန်ကန်ကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၇၇ တွင် နယ်နိမိတ်စီရင်ပိုင်ခွင့်နှင့်ပတ်သက်၍ တိကျစွာပြဋ္ဌာန်းထားပြီး မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးတွင် စွဲဆိုထားသော အမှုသည် အမိန့်ချမှတ်ပြီးခြင်းမရှိသေး၍ မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးတွင် စစ်ဆေးခွင့်မရှိကြောင်း ချမှတ်ခဲ့သော တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) ၏အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုတသောကြောင့် အထူးအယူခံမှုအား ပလပ်ပေးပါရန် လျှောက်လဲသည်။

နိုင်ငံတော်အတွက် လိုက်ပါဆောင်ရွက်သည့် ရှေ့နေချုပ်ရုံးမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးက အမှုတွင် သက်သေထွက်ချက်များအရ အချင်းဖြစ်ပြဿနာသည် ပြင်ဦးလွင်တွင်စတင်ဖြစ်ပွားသည်ဟု တွေ့ရှိရကြောင်း၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၁၇၇ အရ ပြစ်မှုကျူးလွန်ရာ နယ်မြေအတွင်း စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသည့် တရားရုံးက စုံစမ်းစစ်ဆေးရမည်ဖြစ်၍ ပြစ်မှုကျူးလွန်ရာနယ်မြေဒေသဖြစ်သည့် ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်တရားရုံးတွင်စစ်ဆေးရန် ချမှတ်သောအမိန့်သည် ဥပဒေနှင့်ညီညွတ်၍ အရေးယူလောက်သည့်ပြဿနာ ပေါ်ပေါက်မှုမရှိသောကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုအား ပလပ်ပေးရန် လျှောက်လဲသည်။

မူလရုံး တရားလို မောင်ဆန်ဒိတ်က မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးသို့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားရာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြလျှောက်ထားခဲ့သည်-

(၁၇-၇-၂၀၀၆) ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော်နေအိမ်တွင် မရှိခိုက် ကျွန်တော်၏ဇနီးနှင့် ကလေးကို အတင်းအဓမ္မခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ဇနီးသည်နှင့် အဆက်အသွယ်အမျိုးမျိုးပြုလုပ်ခြင်း၊ ကြားဝင်လှူကြီးများ စေ့စပ်ဖျန်ဖြေသော်လည်း ဇနီးသည်၏ဖခင်မှာ ညှိနှိုင်းမရပါ။

ထို့ကြောင့် (၃-၁၀-၂၀၀၆) ရက်နေ့တွင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ပြင်ဦးလွင်သို့သွား၍ ဇနီးသည်ကိုခေါ်ရာ ထည့်ပေးခြင်းမရှိ သည့်ပြင် ဇနီးနှင့်ကလေးကိုလည်း ပေးမတွေ့ပါ။ ဇနီးသည် မှာလည်း ကျွန်တော်နှင့်အတူ ပေါင်းသင်းနေထိုင်လိုသော် လည်း ဖခင်ဖြစ်သူမှ တားဆီးပိတ်ပင်ထား၍ ဇနီးသည်၏ ဆန္ဒမပြည့်ဝပါ။ ဇနီးသည်အား တားဆီးပိတ်ပင်ထားသူ ဦးမိုးသီလား (လ်) ကို အရေးယူပေးပါရန် တိုင်တန်းမှုဖြစ် သည်။

တိုင်တန်းချက်ကို အရေးယူရန် လျှောက်ထားရာတွင် တရား ရုံး၏ လုပ်ပိုင်ခွင့်ကို ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၁ တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပြဋ္ဌာန်းထားသည်-

ပုဒ်မ ၂၀၁ (၁) တိုင်တန်းချက်ကိုရေးသား၍ အရေးယူရန် လျှောက်ထားရာတွင် ထိုအမှုကိုအရေးယူခွင့်မရှိသည့် ရာဇဝတ် တရားသူကြီးသည် ထိုတိုင်တန်းချက်ကို ဆိုင်ရာတရားရုံးသို့ တင်သွင်းရန် ထပ်ဆင့်ရေးသား၍ လက်မှတ်ရေးထိုးပြီးလျှင် တိုင်တန်းချက်ကို တိုင်တန်းသူသို့ ပြန်လည်ပေးအပ်ရမည်။ သို့ဖြစ်ရာ စစ်ဆေးအရေးယူဆောင်ရွက်ခွင့်မရှိသည့်

ရာဇဝတ်တရားသူကြီးထံသို့ တိုင်တန်းချက်ကို ရေးသားလျှောက်ထား လာပါက အဆိုပါ ရာဇဝတ်တရားသူကြီးက အမှုအား အရေးယူ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုမီ တိုင်တန်းချက်တွင် သက်ဆိုင်ရာတရားရုံးသို့ တိုင်ကြားရန် ထပ်ဆင့်လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး တိုင်တန်းသူအား ပြန်ပေးရန်ဖြစ်သည်။

ယခုအမှုတွင် မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံး အမှုစစ်တရား သူကြီးသည် တိုင်တန်းချက်အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၀ အရ တိုင်တန်းသူအား စစ်ဆေးခြင်း၊ ပုဒ်မ ၂၀၂ အရ တိုင်တန်း

ချက်မှန် မမှန် ရအရာရှိက စုံစမ်းစစ်ဆေးအစီရင်ခံစာခြင်းတို့ ပြုလုပ်
ပြီးနောက် တိုင်တန်းခံရသူ ဦးမိုးသီလား (လ်) အပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာ
ဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၁ အရ အရေးယူကြောင်း အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။
သမ္မာန်မှုစစ်ဆေးနည်းအရ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၄၂
နှင့်အညီ တရားခံအား ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းပြုထိုက် မပြုထိုက်ကို
မေးမြန်းစစ်ဆေးပြီးနောက် တရားလို၊ တရားလိုပြသက်သေနှင့်
တရားခံကိုပင် စစ်ဆေးပြီး၍ တရားခံပြသက်သေကိုပင် စစ်ဆေးရန်
အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေပေသည်။

အမှုတွင် မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးက မောင်ဆန်ဒိတ်၏
တိုင်တန်းချက်အပေါ် အရေးယူဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အမှုအားစစ်ဆေး
ခြင်း ပြုလုပ်ရာတွင် တရားမျှတမှုကင်းမဲ့သွားကြောင်း ပေါ်ပေါက်ခြင်း
မရှိပေ။ ယင်းသို့ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြောင်းလည်း ဦးမိုးသီလား (လ်) တို့
ဘက်က တင်ပြမှုမရှိချေ။

တိုင်တန်းချက်အရ ဦးမိုးသီလား (လ်) သည် ၎င်း၏သမီးဖြစ်သူ
မဆန်ဂျနားကုမာရီအား မြစ်ကြီးနားမြို့သို့လာရောက်ခေါ်ယူရာတွင်
မောင်ဆန်ဒိတ်မရှိခိုက် မောင်ဆန်ဒိတ်သဘောမတူဘဲ ခေါ်ဆောင်
သွားခဲ့သည်ဟု တွေ့ရသည်။

အိမ်ထောင်သည်ဇနီး/ခင်ပွန်းတို့သည် မိမိတို့ဇနီး/ခင်ပွန်း
၏ သဘောတူခွင့်ပြုချက်မရှိလျှင် မည်သည့်နေရာ/မည်သူထံသို့မျှ
သွားလာနေထိုင်ခွင့်မရှိသည်မှာ သဘာဝကျပြီး မျှတသောအိမ်ထောင်
သည်ဇနီး/ခင်ပွန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်စည်းကမ်းပင်ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ မောင်ဆန်ဒိတ်သဘောမတူဘဲ မောင်ဆန်ဒိတ်
မရှိခိုက် ဦးမိုးသီလား (လ်) က မဆန်ဂျနားကုမာရီနှင့် သားငယ်အား
မြစ်ကြီးနားမှ ပြင်ဦးလွင်သို့ခေါ်ဆောင်ပြီး အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်ခွင့်
မပြုခြင်း၊ လင်မယားတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တွေ့ခွင့်မပြုခြင်းတို့သည်

မတရားတားဆီးချုပ်နှောင်နိုင်ရေးအတွက် မြစ်ကြီးနားမြို့မှ
ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြနေပေသည်။

တရားရုံးချုပ်က ဤအမှုကို စီရင်ခွင့်အာဏာရှိသော
တရားရုံးသို့ သွားရောက်တိုင်ကြားစေသင့်သည်ဟု ထင်မြင်ပါက
တရားရုံးချုပ်သည် တိုင်တန်းသူအား သက်ဆိုင်ရာ စီရင်ပိုင်ခွင့်
အာဏာရှိသည့် တရားရုံးသို့သွားရောက်တိုင်ကြားစေရန် ညွှန်ကြား
သည့်အမိန့်ကို ချမှတ်ရန်သာရှိပေသည်။

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က အောက်ပါအတိုင်း အမိန့်
ချမှတ်သည်-

တရားလို ဦးဆန်ဒိတ် စွဲဆိုသောအမှုအား စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော
ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်တရားရုံးတွင် စွဲဆိုစေရန်အတွက် တရားလို
အားညွှန်ကြားရန် မူလမြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးအား
ညွှန်ကြားလိုက်သည်။

ဤအမိန့်သည် အမှုအားပိတ်သိမ်းခြင်းမဟုတ်သကဲ့သို့
တရားခံအား အမှုမှ အပြီးအပြတ်လွတ်သည့်အမိန့် မဟုတ်ပေ။
ထို့အတူ အမှုအား ချေဖျက်သည့်အမိန့်လည်း မဟုတ်ပေ။ ပြစ်မှု
ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၁ (၁) အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော
ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်တရားရုံးသို့ သွားရောက်တိုင်တန်းရန် မြစ်ကြီးနား
မြို့နယ်တရားရုံးက တိုင်တန်းချက်အပေါ်တွင် ထပ်ဆင့်ရေးသား
လက်မှတ်ရေးထိုးပြီး တိုင်တန်းသူ မောင်ဆန်ဒိတ်အား ၎င်း၏
တိုင်လျှောက်လွှာကို ပြန်ပေးရန်ဖြစ်သည်။ မောင်ဆန်ဒိတ်သည်
တိုင်တန်းချက်ကို ပြန်လည်ရယူပြီး ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်တရားရုံးသို့
တိုင်လျှောက်ရန် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးတွင်
မောင်ဆန်ဒိတ် တိုင်တန်းခဲ့သောအမှုသည် မောင်ဆန်ဒိတ်က
ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်တရားရုံးသို့ တိုင်လျှောက်သည့်အခါ ပြင်ဦးလွင်

မြို့နယ်တရားရုံး၏ အမှုအဖြစ် ဆက်လက်အရေးယူ ဆောင်ရွက် သွားရန်သာရှိပေသည်။

သို့သော် မူလမြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးက ယင်းသို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ မောင်ဆန်ဒိတ် တိုင်တန်းချက်အပေါ် ပြစ်မှု ဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေအရ စစ်ဆေးဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး တရားခံအပေါ် ပြစ်မှုဆိုင်ရာဥပဒေပုဒ်မ ၃၄၁ အရ အရေးယူစစ်ဆေးခဲ့ရာ တရားခံ ပြသက်သေအဆင့်သို့ပင် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ စွဲဆိုသည့်အမှု သည်လည်း သမ္မာန်မှုဖြစ်သည်။ ပြစ်မှုဆိုင်ရာကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၂၀၁ (၁) အရ စီရင်ပိုင်ခွင့်အာဏာရှိသော တရားရုံးတွင် စွဲဆိုရန် အတွက် မူလတရားရုံးက ညွှန်ကြားရန်မှာလည်း တရားစီရင်ရေး လုပ်ငန်းအဆင့်များစွာ ကျော်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးက အမှုအား စစ်ဆေးရာတွင် တရားမျှတမှု အမှန်တကယ်ကင်းမဲ့ကြောင်းလည်း ပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိပေ။

ဤအခြေအနေတွင် တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က တရားလို မောင်ဆန်ဒိတ် စွဲဆိုသောအမှုအား စီရင်ပိုင်ခွင့်ရှိသော ပြင်ဦးလွင် မြို့နယ်တရားရုံးတွင်စွဲဆိုစေရန် တရားလိုအားညွှန်ကြားရန် မူလ မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးအား ညွှန်ကြားသည့်အမိန့်သည် ဥပဒေ နှင့်ညီညွတ်သည် တရားမျှတမှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

သို့ဖြစ်ရာ မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံးတွင် အမှုကို စီရင်ပိုင်ခွင့် ရှိကြောင်း ချမှတ်ထားသည့် မြစ်ကြီးနားမြို့နယ်တရားရုံး၊ မြစ်ကြီးနား ခရိုင်တရားရုံးနှင့် ကချင်ပြည်နယ်တရားရုံးတို့၏အမိန့်များအား တရားရုံးချုပ် (မန္တလေးရုံးထိုင်) က ပယ်ဖျက်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုတခြင်းရှိသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုအား ခွင့်ပြုသည်။ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) ၏ အမိန့်ကိုပယ်ဖျက်လိုက်သည်။